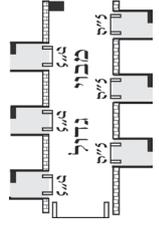

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

מח א מ"י פ"ז מ"ג
שבת הלכה טו סג
עשין דבנתן א' טו"ש א"ח
פ"י ט"ז מ"י
מ"ב ב מ"י ט"ז הלכה כ
טו"ש א"ח פ"י ט"ז
ס"ג פ"י
ג ג מ"י ט"ז הלכה יא סג
עשין דבנתן א' טו"ש א'
א"ח פ"י ט"ז ס"ג פ"ד
ג ד מ"י ט"ז הלכה כ
טו"ש א"ח פ"י ט"ז סג
ס"ג פ"ד

עקום דהוה בנהרד"ר ורבו ע"יה
חבוריה דרב. ממאי דחשו נמי
לדשמואל לא פריך ויטעך לתמות ^א דהא
לחשו משום דנהרדעא אמריה דשמואל
הוה אצל מנחשו לרבי דבאמריה
דשמואל ^ב פריך שפיר ^ג **בג"ד** את
הקורה בא"כסון. פ"ה משתמש כאלן
בארובה וכלן בקורה והד"ן עמו שפ"י
כן דאי לא תימא הכי אמאי מניח את
הקורה בצלכסון לא צענין קורה לכל
הפחות דבוקה צמזי ^ד כלאמר צמזון
גבי צ' יתדות צמזי כותלים כו' לדברי
המתיר אסור ^ה ואף על פי שאלן מונח
לאשו האחד על גבי המזוי אין צב"א
למלך ואל"ת והיכי שרי להשתמש נגד
הארון הא אין כאלן ^ו אלא צ' מילות ^ז
וי"ל דאיית ליה קורה משום מחילה
ומאן דאיית ליה ^ח משום מחילה הו
אפילו דלאורייתא כדמוכח בפירקין ^ט אי
נמי כיון דלידו האחד ארון מסתמא
^י לא צב"ע בה רביס ^{יא} ולא גזרו ציה
רצן הארזי וזל לנבי גמזי אע"ג
דאיית ציה ^{יב} על ^{יג} **הב"ב** מודים
בבין דאריים אסור. ועמא משום
דלמי הו אפילו משהו ואל"ת לאפוקי
אלן בקורה דרחה טפח ליכא למיחש ^{יד}
אלן אין לפרש דועמא דרב חסדא
משום דקרב קורה משום היכר ^{יז} ולמי
משום סמיה ^{יח} ומשום היכר ^{יט} וצין לחיים
אסור ולמי יכול להשתמש אלן מן
המחילה שלפנים דהא אצ"י איית ליה
לעיל ^כ גבי היה גבוה מכ' וצא
למעטן למד לישנא קורה משום מחילה
וכ"ש למי וקא אמר צמזון מסתב"א
מילתיה דר' יוחנן תחת הקורה אלן
צין לחיים אסור ורצ"א נמי איית ליה
צמזון מודה רצ"א לאסור להשתמש
צין לחיים היכא דרחה ארבעה:
שאלן

מבוי משולש עקום. שני פתחי
מפולגין בשומות הכניס
אלת (ש"ל ו'). קורה
טעמא מאי משום
היכר. קורה שתיקת
תמיס לנבי משום היכר
צמזון הא, ללא לית
למישרי רבי"ר (ש"ל ו').
ליתמו אצ"י ולידו
לקורה ענד ולא לית
לחילופי רבי"ר (ש"ל ו').
קורה משהו מאי
משום מחיצה. קורה
מתרת צמזי טעמא
משום מחילה. דלמתיק
חודה המילין יוד וסותם
(ש"ל ו').

לעוי רש"י

מובך רש"י

איתמר מבוי העשירי כנול.
פ"י מבוי ארוך שבשני
צדדין יש לו מביאות
קטנים פתוחין מיכן ומיכן
כמו רגלי השחף הנקרא
נול, ויש לו רגלים הרבה
מגולות מתנו ומתנה.
כדריעה עד כל מרבה
רגלים זה נול. אסקה רבא
הילכתא כותיה, עושה
צורת הפתח לכלוהו מחד
צידא כלל כח אחד
ואידך צידא שיתירי בלחי
וקורה. והא דרבא שייבא
כרב דסבר מבוי עקום
ותרוהו כמפולש וקאמר רב
במבוי המפולש לה"ר
הלכה כתיק דאמר עושה
צורת הפתח מיכן ולחי
או קורה מיכן. הא דאמר
רב כהנא רביה דרב
מבוי שצידו אחד ארוך
וצידו אחד קצר, תחת
מ"ד אמות מניח קורה
באלכסון. פ"י אם עורף
הצד הארוך על הצד
הקצר ד' אמות כאילו
מבוי בפני עצמו הוא
וצריך מחיצות כנדרו.
פתוח מ"ד אמות חשוב
כמו פירצה מבוי ומחיצות
של מבוי פתוחות אותו.
איתמר שיש מחיצות בארבע
ויתר וקאמר אבות דרבי
הכל אינו מניח את הקורה
אלא כנגד הקצר, וכן
אם לא לעשות לחי
אינו עושה אותו אלא
כנגד הקצר. הא דאביעאי
לן מהו להשתמש תחת
הקורה. רב ר' חייא ר'י
יוחנן אמרי מותר. וקיימא
[לן] כותיה. וסוגיא א'
[א] מבוי קורה משום
היכר הוה אסור. אסוריה להו
היא, והיכירה מלכר.
ואי"ת משום מחיצה הני
מבוי חודה היצוץ סותם

רבינו הגנאל

איתמר מבוי העשירי כנול.
פ"י מבוי ארוך שבשני
צדדין יש לו מביאות
קטנים פתוחין מיכן ומיכן
כמו רגלי השחף הנקרא
נול, ויש לו רגלים הרבה
מגולות מתנו ומתנה.
כדריעה עד כל מרבה
רגלים זה נול. אסקה רבא
הילכתא כותיה, עושה
צורת הפתח לכלוהו מחד
צידא כלל כח אחד
ואידך צידא שיתירי בלחי
וקורה. והא דרבא שייבא
כרב דסבר מבוי עקום
ותרוהו כמפולש וקאמר רב
במבוי המפולש לה"ר
הלכה כתיק דאמר עושה
צורת הפתח מיכן ולחי
או קורה מיכן. הא דאמר
רב כהנא רביה דרב
מבוי שצידו אחד ארוך
וצידו אחד קצר, תחת
מ"ד אמות מניח קורה
באלכסון. פ"י אם עורף
הצד הארוך על הצד
הקצר ד' אמות כאילו
מבוי בפני עצמו הוא
וצריך מחיצות כנדרו.
פתוח מ"ד אמות חשוב
כמו פירצה מבוי ומחיצות
של מבוי פתוחות אותו.
איתמר שיש מחיצות בארבע
ויתר וקאמר אבות דרבי
הכל אינו מניח את הקורה
אלא כנגד הקצר, וכן
אם לא לעשות לחי
אינו עושה אותו אלא
כנגד הקצר. הא דאביעאי
לן מהו להשתמש תחת
הקורה. רב ר' חייא ר'י
יוחנן אמרי מותר. וקיימא
[לן] כותיה. וסוגיא א'
[א] מבוי קורה משום
היכר הוה אסור. אסוריה להו
היא, והיכירה מלכר.
ואי"ת משום מחיצה הני
מבוי חודה היצוץ סותם

איתמר מבוי העשירי כנול.
פ"י מבוי ארוך שבשני
צדדין יש לו מביאות
קטנים פתוחין מיכן ומיכן
כמו רגלי השחף הנקרא
נול, ויש לו רגלים הרבה
מגולות מתנו ומתנה.
כדריעה עד כל מרבה
רגלים זה נול. אסקה רבא
הילכתא כותיה, עושה
צורת הפתח לכלוהו מחד
צידא כלל כח אחד
ואידך צידא שיתירי בלחי
וקורה. והא דרבא שייבא
כרב דסבר מבוי עקום
ותרוהו כמפולש וקאמר רב
במבוי המפולש לה"ר
הלכה כתיק דאמר עושה
צורת הפתח מיכן ולחי
או קורה מיכן. הא דאמר
רב כהנא רביה דרב
מבוי שצידו אחד ארוך
וצידו אחד קצר, תחת
מ"ד אמות מניח קורה
באלכסון. פ"י אם עורף
הצד הארוך על הצד
הקצר ד' אמות כאילו
מבוי בפני עצמו הוא
וצריך מחיצות כנדרו.
פתוח מ"ד אמות חשוב
כמו פירצה מבוי ומחיצות
של מבוי פתוחות אותו.
איתמר שיש מחיצות בארבע
ויתר וקאמר אבות דרבי
הכל אינו מניח את הקורה
אלא כנגד הקצר, וכן
אם לא לעשות לחי
אינו עושה אותו אלא
כנגד הקצר. הא דאביעאי
לן מהו להשתמש תחת
הקורה. רב ר' חייא ר'י
יוחנן אמרי מותר. וקיימא
[לן] כותיה. וסוגיא א'
[א] מבוי קורה משום
היכר הוה אסור. אסוריה להו
היא, והיכירה מלכר.
ואי"ת משום מחיצה הני
מבוי חודה היצוץ סותם

אלן זה כנגד זה. לא הו"ל לה חצר רשות היחיד לשבת. השתא
אשמעינן דכנגדו ואפילו הכי מותרת: ולרבה דאמר. לעיל [ע"פ] אלן זה
כנגד זה הו"ל מצוי מפולג ואסור (אפילו חצר) ה' הא דרב צמאי מוקים לה
בזה שלא כנגד זה ועל כרחיך כנגדו דקאמר רב לאו דווקא דהא
אוקימנא [ו] טעמיה דרב בשלא עירבו

אלן עירבו אפילו מצוי מותר: פריסי
למה לו. הא תנא לה חצר שהרביס
נכנסין לה צו כו' ומילתיה דרב
למשמיה חצר מניה מסתמא ^א ואפילו
זה כנגד זה וכל שכן בזה שלא כנגד זה
ואיסור מצוי מאידך מתנינן דלחצר
קטנה שמעינן: אי מהפס. מחצר
שהרביס נכנסין לה כו' דקמי רשות
היחיד לשבת: הוה אמינא. האי
דקרי ליה רה"י: לרוק. כלומר
מדלאורייתא רה"י הוא והזרק מרה"ר
למכו חייב: אלן לעולם בתוכו:
אימא לא. משמריא ומדרבנן דליגזור
רצן עליה: קמ"ל רב מותרת:
נול שכן שש לו רגלים הרבה
^ב כדמתיב צרות כהניס (שמ"י פרשה ט)
מרצה רגלים ^ג זה נול. מצוי העשירי
כנול שפתוחין לו מצדו הרבה
וראשיהן פתוחין לרשות הרבים וראשו
פתוח לרשות הרבים אחר: עושה
לורס פתח לגדול. באחד משני ראשי
והאחרים קטנים משמרו צלמי וקורה
צב"איהן על פני רשות הרבים: כמאן
כסותום ^ד דהא כל מצדו קטנים הללו
מצדו עקומות הן נכנס צדן זה
ויואל צדן זה וקאמרת לא צענין מיוקן
לעקומותיהם ושמואל: אי"ל למה לי
לורס פתח. אמאי אצרכת צורת פתח
לגדול הא איכו נמי אין פילושיו
מכוונין: ועוד הא הוה מצוי ^ה דהוה.
באתריה דשמואל צב"איהן וחסו ליה
לרב דלאמר (עליה) רמו עליה חומריה
לד' ותמרייה דשמואל: עושה לורס
פתח לכולהו. הקטנים: מהך גיפא.
צעקומותיהן ללד מצוי גדול: ואידך
גיפא. לרשות הרבים משמתי צלמי
או קורה: לידו אחד ארוך. ומשך
כותלו לרשות הרבים יתיר. מכותל
השני כוה: אלן פתוח ומצבא אמות.

עורף זה על צמזי מניח
קורה בצלכסון וישתמש
כאלן בארובה וכלן בקורה:
אמצע אמות אינו מניח
קורה. על ראש כותל הארון אלן
כנס לפנים מראשו
כנגד ראש כותל הקצר
ומניחה: וצלכסון
לא הוה היכר. א'
שהרובה צ"י מבוי

עורף זה על צמזי מניח
קורה בצלכסון וישתמש
כאלן בארובה וכלן בקורה:
אמצע אמות אינו מניח
קורה. על ראש כותל הארון אלן
כנס לפנים מראשו
כנגד ראש כותל הקצר
ומניחה: וצלכסון
לא הוה היכר. א'
שהרובה צ"י מבוי

עורף זה על צמזי מניח
קורה בצלכסון וישתמש
כאלן בארובה וכלן בקורה:
אמצע אמות אינו מניח
קורה. על ראש כותל הארון אלן
כנס לפנים מראשו
כנגד ראש כותל הקצר
ומניחה: וצלכסון
לא הוה היכר. א'
שהרובה צ"י מבוי

עורף זה על צמזי מניח
קורה בצלכסון וישתמש
כאלן בארובה וכלן בקורה:
אמצע אמות אינו מניח
קורה. על ראש כותל הארון אלן
כנס לפנים מראשו
כנגד ראש כותל הקצר
ומניחה: וצלכסון
לא הוה היכר. א'
שהרובה צ"י מבוי

עורף זה על צמזי מניח
קורה בצלכסון וישתמש
כאלן בארובה וכלן בקורה:
אמצע אמות אינו מניח
קורה. על ראש כותל הארון אלן
כנס לפנים מראשו
כנגד ראש כותל הקצר
ומניחה: וצלכסון
לא הוה היכר. א'
שהרובה צ"י מבוי

א' [ו] אינו נופל עלי
שיאמר כמאן בשמואל
דאמר חורוהו כסותום. רבי
מנחם בן שמואל. [א"א]
אורי מבוי קטן זה כנגד
סחיתו כמאן בשמואל
דלא הוה השתא מפולגין
משל הארז אלן ענין
מבוי עקום. מוס' ה"א.
והיה להם לעשות
כמותו. ואפילו הכי חשו
לה לדרב. שס.
ג. [ו] הוכחה גדולה היא
דהלכה כרב. ס. א. אי
אינו יכול להשתמש אלא
כנגד הקצר. אי"ל לא ידא
מבוי ביתר ע"י קורה זו
וכו'. והואיל והקורה
מפולגת היא מהיתר
תמימי המבוי. מוס' ר"פ.
ו. לדברי המחבר
להשתמש תחת הקורה
אסור עד שיבדיל קורה
אחרת. דלן הסתיימה
מחובת לביתו. דיש אורי
ביניהם כדי רוחב הקורה,
החורו היצוץ יורד
וטותם. מוס' ה"א.
ו. חורו כנגד הקצר.
ס"ג. א. [ד] ה"א בו
אלא מחיצות מיכן גאם,
אחת בצד ארוך המבוי,
ואחת בצד סוף המבוי,
ואי"ל גם דאורייתא אסור,
דב' מחיצות לא הוה רה"י
גם דאורייתא. מוס' ר"פ.
ו. לקמן [ב] דאמרין
מבוי שהשורף בקורה
החורף לתוכו עטור קטב
[ו] ה"א [ו] קרן וית המטה
לרשות הרבים שדיה ככרמית ואיסורו מדרבנן, והם התירוהו כ"י קורה זו. רע"א. א'. [ו] אף כשהלחי רחב וכו', כיון
דישעירו מן הדין בכל שהוא לא פלוג רבנן. רע"א. א'. [ו] ואפשר לו להשתמש תחתיה ולדקוק שלא יצא חוצה לה.
רע"א. א'. ב. והיכירא עבד מלכר. רע"א. א'. וכל שהוא משום מחיצה חורו הפנימי סותם. שס.

הגהות הב"ח

א' [ו] משמ"י דרב סהא
בר מנחם (שמ"י דרב
הכא דביה דרב וכו' רביה
דרב) ח"מ וי"ז סי' א'
משמיה דרב כהנא רבה
ואמר לה רב כהנא בר
מלכיו היינו רב כהנא
רבה: (ב) רש"י ד"ה
ועד הא סהא מצוי עקום
דכו': (א) תוב"ט א"ל וקא
היא וכו' דהא דמסו
לדשמואל משום: (ד) ד"ה
הכל וכו' קורה משום היכר
ולמי משום מחילה ומשום
היבין דין לחיים אסור
דאינו יטל:

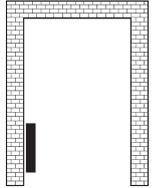
גליון הש"ס

ברש"י ד"ה נול. בהתיא
בתורה בהתיא. והוא
צמזון דף מו ע"ב:
תוס' ד"ה מניח את
הקורה. משום מחיצה הו'
אפי' דאורייתא. ע"י לקמן
דף מו ע"ב מ"ד קורה:
מ"ד לא בקיע. ע"י מ"ן
פ"ק דטו"ש דף רל"א ע"ב
ד"ה גרסין:

מוסף תוספות

א. [ו] אינו נופל עלי
שיאמר כמאן בשמואל
דאמר חורוהו כסותום. רבי
מנחם בן שמואל. [א"א]
אורי מבוי קטן זה כנגד
סחיתו כמאן בשמואל
דלא הוה השתא מפולגין
משל הארז אלן ענין
מבוי עקום. מוס' ה"א.
והיה להם לעשות
כמותו. ואפילו הכי חשו
לה לדרב. שס.
ג. [ו] הוכחה גדולה היא
דהלכה כרב. ס. א. אי
אינו יכול להשתמש אלא
כנגד הקצר. אי"ל לא ידא
מבוי ביתר ע"י קורה זו
וכו'. והואיל והקורה
מפולגת היא מהיתר
תמימי המבוי. מוס' ר"פ.
ו. לדברי המחבר
להשתמש תחת הקורה
אסור עד שיבדיל קורה
אחרת. דלן הסתיימה
מחובת לביתו. דיש אורי
ביניהם כדי רוחב הקורה,
החורו היצוץ יורד
וטותם. מוס' ה"א.
ו. חורו כנגד הקצר.
ס"ג. א. [ד] ה"א בו
אלא מחיצות מיכן גאם,
אחת בצד ארוך המבוי,
ואחת בצד סוף המבוי,
ואי"ל גם דאורייתא אסור,
דב' מחיצות לא הוה רה"י
גם דאורייתא. מוס' ר"פ.
ו. לקמן [ב] דאמרין
מבוי שהשורף בקורה
החורף לתוכו עטור קטב
[ו] ה"א [ו] קרן וית המטה
לרשות הרבים שדיה ככרמית ואיסורו מדרבנן, והם התירוהו כ"י קורה זו. רע"א. א'. [ו] אף כשהלחי רחב וכו', כיון
דישעירו מן הדין בכל שהוא לא פלוג רבנן. רע"א. א'. [ו] ואפשר לו להשתמש תחתיה ולדקוק שלא יצא חוצה לה.
רע"א. א'. ב. והיכירא עבד מלכר. רע"א. א'. וכל שהוא משום מחיצה חורו הפנימי סותם. שס.

גד אמי מ"ו פ"ו מהלכות
שנת הלכה כד טו"ש"ע
א"ח פ"ו שסג טע"ף ט
[ושע"ב ג']
ב [מ"ו פ"ג מ"ב ע"ו ע"ו ע"ו]
הלכה כד טו"ש"ע א"ח פ"ו
שע"ט טע"ף ג']
ג [ש"ע פס:]

מוסף תוספות

א. אלא ודיא כה"ג א"ח הו
אפילו נראה מבחוץ, כיון
דאינו נראה לצד חלל
המבוך אלא לעומד אחורי
המבוך, מ"ס ה"א"ש.
[נ.ל. כותל עצמו לא
חשיב פס אם לא ברחב
טפח. מ"ס ל' קמ"ו ד"ה
ושנ.]

רבינו חננאל

רב אשי אמר כגון שרצפו
פחות פחות מ"ו במשך ד'
אמות, לרש"י ד' דאמר כל
פחות מ"ו טפחים אמרין
לבוד הוא, נידון אילו
ארבע אמות הרצופות
בלחיים כאלו מבוך כפ"ע
הוה צריך לחי אחר
להתירו, ור' יוחנן הוא
דאמר מבוך שרצפו
בלחיים באנו למחלוקת
רש"י ורבנן, ולמה א'
לדברי רש"י צריך לחי
אחר להתירו דא"ע?
דנראה מבחוץ ושהו
מבפנים הוא, לית ליה ל'
יוחנן דכי האי גונא נידון
משום לחי, וכי אתא רבין
אמר ר' יוחנן אפי' נראה
מבחוץ ושהו מבפנים אינו
נידון משום לחי. תני ר'
חייא כותל שרצפו כמו לחי
כגון מחבירי, פ"ו כגון
כותל רחב ועשה ראשו צר
ונראה מבחוץ כמו לחי
ושהו מבפנים, או רחב
וראשו הניח מעטבו כמו
טפח, כגון שהתחיל רחב
הכותל ד' טפחים והניח
והצניף ונבנו, נידון
משום לחי. ואפי' דר'
יוחנן שמיעא ליה הא
מנתינת דנתא לר' חייא,
כיון דלא ס"ל כותיה
גדולה כתיב ל' א"ח ליה.
אבל ר' יוחנן אפי' נראה
לה כותיה למה לי
למיתנייה. אקשי רבא
למ"ד נידון משום לחי,
והתנן חצר לקטנה גדולה
שנפרצה לקטנה גדולה
מותרת וקטנה אסורה,
ואמאי קטנה אסורה
תשתרי בנראה מבחוץ
ושהו מבפנים, ודחוי ר'
דריא בכנסין כותלי קטנה
גדולה ג' טפחים שאינו
נראה הותרת מן הכותל
של גדולה כמו לחי, שהרי
יוצא ג' ואינו נראה
מכללו. ואמרי' ולימא
לבוד. כלומר ראה כותל
קטנה היוצא ג' כאלו
לבוד בכותל של גדולה
ויהיה כותל של קטנה
לכותל. וכי תימא כי אמרי'
לבוד היכא דהוא פחות
מג' טפחים והוא כותל של
קטנה מילגא מן כותלה של גדולה טובא, והא תני אדא קטנה ג' גדולה ב"א. והנה אין ביניהן אלא אמה אחת בלבד. ודחי רבינא במופלגת מכותל זה ד' טפחים ומכותל זה ב' טפחים,

מ:

וְרָשָׁב"ג ג' דהוי כנראה מבחוץ ושהו מבפנים. פ"ה דמסתמא
לחיי קמא משכו קימעא כלפי חוץ שכן דרך כל
מעמיד לחי שמושכן קצת כלפי חוץ כדי שיראה מבחוץ ומבפנים
שהוקצע לשם לחי ויותר נראה לפרש שמשכו קצת כלפי פנים דהא

רב אשי אמר כגון שרצפו בלחיים פחות
פחות מארבעה במשך ארבע אמות לרבן
שמעון בן גמליאל דאמר אמרין לבוד הוה
ליה מבוי וצריך לחי אחר להתירו ולרבנן
דאמרי לא אמרין לבוד לא צריך לחי אחר
להתירו ולרבן שמעון בן גמליאל להוי
כנראה מבחוץ ושהו מבפנים מידי הוא
מעמא אלא לר' יוחנן הא כי אתא רבין אמר
רבי יוחנן נראה מבחוץ ושהו מבפנים אינו
נידון משום לחי^א איתמר נראה מבפנים ושהו
מבחוץ נידון משום לחי נראה מבחוץ ושהו
מבפנים רבי חייא ורבי שמעון ב"ר חד אמר
אינדון משום לחי וחד אמר אינו נידון משום
לחי תסתיים דר' חייא הוא דאמר נידון משום
לחי דתני^ב רבי חייא כותל שצידו אחד כגון
מחבירו בין שנראה מבחוץ ושהו מבפנים
ובין שנראה מבפנים ושהו מבחוץ נידון משום
לחי תסתיים ורבי יוחנן מו לא שמיע ליה הא
אלא שמיע ליה ולא סבר לה רבי חייא נמי לא
סבר לה האי מאי בשלמא ר' יוחנן לא סבר
לה משום הכי לא תני לה אלא ר' חייא אי
איתא דלא סבר לה למה ליה למיתנא אמר
רבה בר רב הונא נראה מבחוץ ושהו
מבפנים נידון משום לחי אמר רבה^ג ומותרת
אשמעתין^ד חצר קטנה שנפרצה לגדולה
גדולה מותרת וקטנה אסורה מפני שהיא
כפתחה של גדולה ואם איתא קטנה נמי
תשתרי כנראה מבחוץ ושהו מבפנים אמר
ר' זירא יבכנסין כותלי קטנה לגדולה ולימא
לבוד ותשתרי וכי תימא דמפלגי טובא והא
תני רב אדא בר אבימי^ה קמיה דר' חנינא^ו
קטנה בעשר גדולה באחת עשרה אמר
רבינא במופלגין מכותל זה בשנים ומכותל
זה בר' ולימא לבוד מרוח אחת ותשתרי
רבי

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

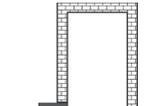
רב אשי אמר. לעולם צין לחיים רצין יוחנן מותר והאי דלמר רבי
יוחנן דשייכא פלוגתייהו דרבן שמעון ורבנן להכל כגון דהוה משך
רציפה זו ד' אמות באורך המבוי: **לרבן שמעון.** יש לבדו פחות
מד' והוה ליה חד לחי ואמרין לעיל (ד' ה.) ד' אמות נידון משום מבוי
ויאלא מתורת לחי: **ולריך לחי אחר**
לפסירו. מבוי זה שצין לחיים אבל
מלחי הפנימי וליך מיהו שרי לטולטלי
במבוי ולהנהו ודאי נראה לחי ועוביו
נידון להם בלחי וימתר צו מבוי כך
שמעתי. ולי נראה שפילו מפנימי ולפנים
אינו ימתר דלחי הפנימי ולפנים^א לרבי
יוחנן אינו מתיר כלל אבל לרבנן כל חד
וחד בצנפי נפשיה הוא ומשתרי מבוי
בלחי קמא: **ולרבן שמעון.** נהי נמי
דכולי חד הוא ונידון משום מבוי אפילו
הכי היכי שמע רבי יוחנן מדרבין
שמעון דעבי לחי אחר להתירו לישתרי
האי מבוי צנפיה מבחוץ ושהו מבפנים
דהא מסתמא ר' חזקמא ללחי קמא
משכו קמעא כלפי חוץ (כוה) שכן
כל מעמיד לחיים כדי שיראה
מבפנים ומבחוץ שהוקצע
שם לשם לחי דלם אינו
מושך קצת רוח הלחי
להלאה מכותלי המבוי
מעט אלא צוה להן
כה נראה כמוסקי על
רוחצ עובי כותל המבוי
ואינו ניכר מבחוץ שהוא
לחי אלא צפנים ניכר

שאינו מן הכתלים לפי שמדור נראה
צפנים וכיון דראשון קצתו נמשך לחוץ
כי הדר השווה מבפנים בצניפת
לחיים הללו ועשאו כותל מיהא לישתרי
מבוי צנפיה בלתי קמיתא הגראית
מבחוץ דהא אמרין לקמן נראה מבחוץ
ושהו מבפנים נידון משום לחי: **מידי**
הוא טעמא. כלומר מי מותרת לחי
מיוצמא אלא לרבי יוחנן דליף מלבוד
דרבן שמעון פקולא להאי מבוי: **אינו**
נידון. הלכך אי אמרין לבדו צני
לחי אחרנינא: **איסור גרסינן:** **נראה**
מצפנים ושהו מבחוץ. שהעמיד הלחי
רחבו לצד אורכו של מבוי ולא משך
קצת רחבו קימעא כלפי חוץ אלא

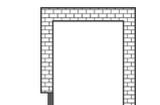
השנה חודו החיצון לעובי כותלי המבוי ודומה כמי
שמוסקי על רוחצ הכתלים ואינו נראה מבחוץ לחי
נראה מבחוץ ושהו מבפנים. שמשך כל הלחי לחוץ וחודו
כוסל שצידו אחד כגון מחבירו. שנכנס הבנין ומיעטו מעביו דהשתא בולט ויואל ממנו כמין
נראית צפנים א' ושהו מבחוץ כה' ששקועים הכותל מאחריה ונראית הפגימה צפנים:
כגון ששקועים הכותל מלפניו שאין הכניסה נראית לעומדים צפנים אלא לצני רשות
דלמר לעיל צנפיה אינו נידון: **מי לא שמיע ליה הא.** מתי דר' חייא ואפי"ה לא
דילמא איהו נמי שמיע ליה ולא סבר לה: **האי קטנה**
לגדולה קטנה נמי תשתרי. דלא ליקר צני גדולה עלייהו אלא ליהי נמי פתחה לגבה להיות כשני חצירות ופתח צנייהם
מבפנים שהעומד רואה כל כתלי אורכה שוין שאין שם מכותל רחבה לפיאותיה כלום והוי מלואה הרי מבחוץ
(כ) וכותל זה מכאן ומכאן אותו עודף שהגדולה עודפת על הקטנה דהא גדולה צהו משתריא משום דלדידה נראין
מבפנים: **בכנסין כותלי קטנה.** ובולטין לתוך הגדולה בשמים וג' אמות דהך גיפופי דפשו להו מגדולה שעומדין מאחרי פירצת הקטנה נראין שלא
לומר אי נראה מבחוץ מהני ליהו כאלו ראשי כניסה של כותלי קטנה טופי' לצד
הוה להו הכניסה ליה גיפופי נראין מבחוץ דקס"ד אין הגדולה רחבה מן
מג' לכאן ופחות מג' לכאן דהשתא אין ריחוב צפין הכניסות לכותלי אורכה
דמי: **וכי סימא דמיפלגי.** כניסות מחימות מכותל אורך הגדולה:
טפי משלשה שהיתה גדולה רחבה מן הקטנה הרבה: **קטנה בעשר וגדולה צ"א.** שאין גדולה
עודפת על הקטנה אלא אמה אחת הרי שלשה טפחים לכאן ושלשה טפחים לכאן ועובי כניסות הכתלים ממעטין את השלשה
מכל זד דליכא לבדו: **במופלגין מכותל זה בשנים ומוזבארעא.** שלא היתה קטנה מכוונת כנגד אמצעייתה של גדולה אלא משוכה
שני טפחים לצד אחד וש מהאמה עודפת שני טפחים לכאן וארבעה לכאן והכניסות דקות ונשאר מולד אחד יותר משלשה ריחוב:
וינמא לבדו מרוח אחת. והרי כאן שיר אחד נראה מבחוץ ותשתרי ציה קטנה דניסויה להאי פירצה פתח דהא עשר הוא הדואל:
רבי

כשמי תלמוד ופתח אחד צנייהן דלא אכרי אהלדי (ע"ל ח.) וקטנה אסורה. דלדידה לאו פתח אלא פירצה ועשית רשותן
של צני גדולה, שהרי תעריפה עמהן (ס"ח).

מסורת הש"ס
(א) [סוכה י"ט.] ג לקמן טו.
[תוספתא פ"א ה"ח].
(ב) [קידושין י': ו"ג].
(ג) [ע"ב ח. ו"ג]. (ד) לקמן
יב. ע"ש. (ו) ג"א קמיה דר'
מנינא ואמרי לה קמיה דר'
מנינא צר פפא. (ז) כס"א
ליתא. (ח) צור זה וכן להן
ד"ה שין שנראה מבחוץ ובר'
דפסו בטעות דפסוקים, לכן
ציינו ע"פ המהרש"ל,
וה"מ (פ"י ש"ג). ותי"ט
המהרש"ל (פ"י ר"ד). אמנם
ע"פ ה"מ (פ"י ש"ג) יש
לציר ק':

(ט) כס"א: ששוקע. (י) ע"פ
הב"מ (פ"י ש"ג) יש לציר ק':

הגהות הב"ח

(א) נבי קמיה דר' חנינא
בר פפי קטנה בעשר:
(ב) רש"י ד"ה נראה
מבחוץ ובר' וחודו הפנימי
נכנס בצנפיה כותל המבוי:
(ג) ד"ה מי לא שמיע ובר'
הכי היכי מסתמימת
מנינא: (ד) ד"ה חצר קטנה
וכי' וכן שריק מכותל
הוא: (ה) תוב' ד"ה כותל
וכי' דלי' חשיב נראה
מבחוץ שגדולה לצד הפנימי
ואין נראה לצד המבוי
אלא לעומד אחורי
המבוי היכי משני לקמן:
(ו) בחד בעשר ובר'
טפחים סגי אמ' שפיר
דמיירי כשאין באורכן
טפח. ניב' פי' כלארכן של
כותלים הנכנסין לקטנה אין
באורכן טפח ולא חשיב פס
הכותל עצמו אלא
דליכא טפח:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה צין שמינסמו
נראית צפנים וכו'. ניב' ע"פ
מהרש"ל והצ"ח נדפסו
טעות ובר' הרמב"ם היה
מחזיקו, וישו ר' אחימי
בקרנן נמלא בפרקין פ"ו
יא תקום על נסיון:

לעני רש"י

פלי"ר [פלי"ר]. אומנה
(עמוד תרמ"ג).

מוסף רש"י

ומותרתין אשמעתין.
אשמעת עמנו (י"טו דה)
יש לי להשיב על דברי
[קידושין י': אלקייה גופיה
קא מותרת (מותרות ס"ח)].
חצר קטנה שנפרצה.
מנולאה לגדולה גדולה
מותרת. להוציא כלי
הבנים שבה אם עירבה
לנפשה (קטן צ"ב). ולא
אכרי צני קטנה עלייה,
דלגבי גדולה פתח הוא דיש
לה שווי מכאן ומכאן וכו'

עירובין דף ט' ע"א

פחות מ-3 טפחים

© כל הזכויות שמורות 16151

היתה קורתו משוכה וכו' פחות מג' וכו' מאי לאו משוכה מבחוץ

פחות מ-3 טפחים

עירובין דף ט' ע"א

פחות מ-3 טפחים

משוכה מרוח אחת

עירובין דף ט' ע"א

ש"ע ס"י שס"ג סעי' כ"ה

פחות מ-3 טפחים

16154 © כל הזכויות שמורות

כגון שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי שאין בגובהן ג' ואין בעקמומיתן ג'

עירובין דף ט' ע"א | דף ע"ז ע"א | דף פ"ה ע"ב
דף פ"ז ע"א | דף פ"ז ע"ב | דף ק"א ע"ב

רשות היחיד

רשות הרבים

3 טפחים

פחות מ-4 טפחים

פחות מ-4 טפחים

© כל הזכויות שמורות 16155

מקום שאין בו ד' על ד' מותר לבני רה"ר ולבני רה"י לכתף עליו

עירובין דף ט' ע"א | דף ע"ז ע"א | דף פ"ה ע"ב
דף פ"ז ע"א | דף פ"ז ע"ב | דף ק"א ע"ב

רשות היחיד

רשות הרבים

3 טפחים

פחות מ-4 טפחים

פחות מ-4 טפחים

ובלבד שלא יחליפו

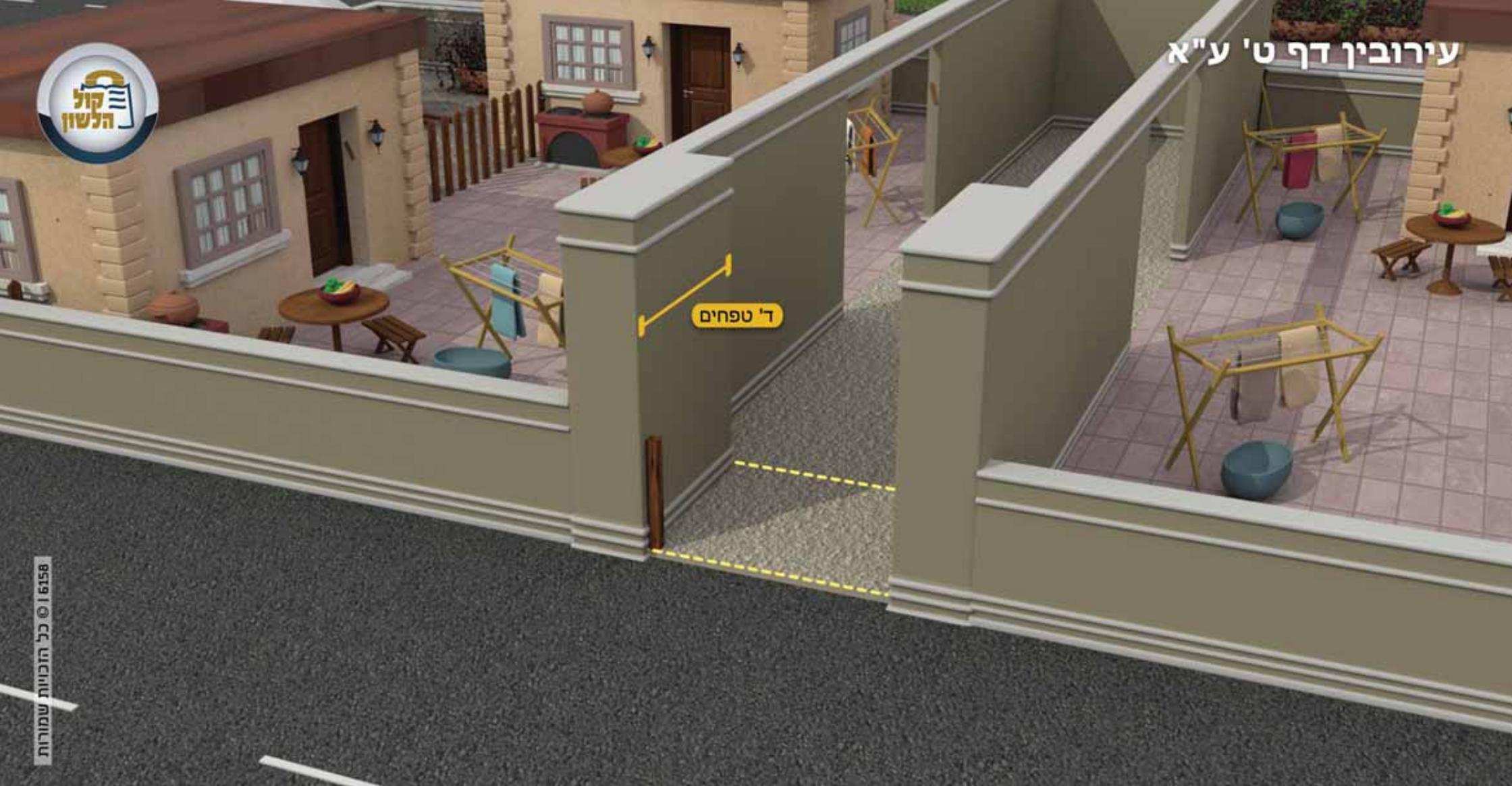
עירובין דף ט' ע"א

© כל הזכויות שמורות 16157

תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו

עירובין דף ט' ע"א

ד' טפחים

כל הזכויות שמורות © 16158

וכי תימא דאית ביה ד' על ד'

פחות מד' טפחים

תוך הפתח אע"פ שאין בו ד' על ד' צריך לחי אחר להתירו

עירובין דף ט' ע"א

שו"ע סי' שס"ה סעי' ד'

פחות מד' טפחים

כרמלית

תוך הפתח אע"פ שאין בו ד' על ד' צריך לחי אחר להתירו וכו' התם דפתוח לכרמלית

עירובין דף ט' ע"א

פחות מ-4 טפחים

© כל הזכויות שמורות 16161

מבוי שרצפו בלחיין פחות פחות מד'

עירובין דף ט' ע"א

פחות מ-4 טפחים

מותר להשתמש

אסור להשתמש

לרשב"ג דאמר אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של לחי הפנימי

עירובין דף ט' ע"א

פחות מ-4 טפחים

יותר להשתמש

אסור להשתמש

לרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של חיצון

נראה מבחוץ ושווה מבפנים

4 אמות

פחות מ-4 טפחים

פחות מ-4 טפחים

4 אמות

נראה מבחוץ ושווה מבפנים

עירובין דף ט' ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעי' ט'

עירובין דף ט' ע"ב

© כל הזכויות שמורות 16168

“נראה מבחוץ ושוה מבפנים”

לפי' הב"י בשיטת רש"י

ונחלקו הפוסקים לשיטת תוס' והרא"ש אם דינו כנראה מבחוץ ושוה מבפנים או דלכו"ע לא הוי לחי

עירובין דף ט' ע"ב

“נראה מבחוץ ושוה מבפנים”

לפי' הרמ"א (תשו' ק"ז) והמהרש"ל והב"ח בשיטת רש"י
ולדעת הב"י דינו כנראה מבחוץ ושוה מבפנים אף לשיטת תוס'

עירובין דף ט' ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעי' ט' משנ"ב סקל"ב

© כל הזכויות שמורות 16170

"נראה מבחוץ ושוה מבפנים"

לפי הרמ"א [סי' ק"ז] והמהרש"ל והב"ח בשו"ת תוס', וכן הסכמת כל הפוסקים לדינא [וראה בפסקי רי"ד ובפסקי ריא"ז ובמאירי שפירשו דזה נראה מבפנים ושוה מבחוץ]

עירובין דף ט' ע"ב

כל הזכויות שמורות © 16171

“כותל שצידו אחד כנוס מחבירו בין שנראה מבחוץ ושוה מבפנים”
לפירוש הב”י

עירובין דף ט' ע"ב

© כל הזכויות שמורות 16172

“כותל שצידו אחד כנוס מחבירו בין שנראה מבחוץ ושוה מבפנים”
לפירוש הרמ"א והמהרש"ל והב"ח

עירובין דף ט' ע"ב

© 16173 כל הזכויות שמורות

”כותל שצידו אחד כנוס מחבירו וכו' ובין שנראה מבפנים ושוה מבחוץ”

עירובין דף ט' ע"ב
תוס' ד"ה כותל

כל הזכויות שמורות © 16174

ששקע הכותל מלפניו
לפירוש הב"י

עירובין דף ט' ע"ב
תוס' ד"ה כותל

© 16175 כל הזכויות שמורות

ששקע הכותל מלפניו
לפירוש הרמ"א והמהרש"ל והב"ח

עירובין דף ט' ע"ב

תוס' ד"ה כותל

© כל הזכויות שמורות 16176

שמשך כל הלחי לחוץ וחודו הפנימי נכנס בעובי הכותל ואינו נראה מבפנים אלא מבחוץ
לפירוש הב"י

עירובין דף ט' ע"ב

תוס' ד"ה כותל

שמשך כל הלחי לחוץ וחודו הפנימי נכנס בעובי הכותל ואינו נראה מבפנים אלא מבחוץ
לפירוש הרמ"א והמהרש"ל והב"ח

עירובין דף ט' ע"ב
תוס' ד"ה כותל

בנכנסין כותלי קטנה לגדולה מיירי שיש היכר איזו הם כותלי קטנה
כגון שכותלי קטנה הולכים בשיפוע ממזרח למערב וכו' וכותלי גדולה שיפועם מצפון לדרום

עירובין דף ט' ע"ב

16178 © כל הזכויות שמורות

חצר קטנה שנפרצה לגדולה גדולה מותרת וקטנה אסורה

פחות מ-3 טפחים

10 אמות

פחות מ-3 טפחים

עירובין דף ט' ע"ב

במופלגין מכותל זה בשנים ומכותל זה בד'